

POVOLÁ•NĀ•: MAMINKA

StĀ™eda, 20 kvĀ›ten 2015

Co se ze mne stala maminka, zmĀ›nil se nĀ›jak záhadnĀ› mĀ›j mozek. Nikdy se nedoká•e vypnout. I kdy• já chci, nevypne se, nepĀ™estane šrotovat. Honí se mi toho hlavou tolik… Myšlenky na vytvoĀ™ení seznamu, co ještĀ› udĀ›lat, pocity viny z toho, co jsem ještĀ› nestihla udĀ›lat, starosti, štĀ›stí, strach, smutek, šílená radost, všechny tyto emoce se vytrvale stĀ™ídají od momentu, kdy otevĀ™u ráno oĀ•i, do doby, kdy upadnu do komatického spánku.

VĀ›domĀ› se sna•ím uklidnit a pĀ™estat na to všechno myslet, ale nĀ›jak to nejde. Ne• se mi narodily dĀ›ti, nikdo mne nenapadlo, •e doká•u cítit tolik rĀ›zných emocí a pocitĀ› a ještĀ› k tomu najednou. Ve•er jsem vĀ›tšin tak vycuclá, •e se sotva doplazím do postele. Ale •ivot se má •ít naplno, odpo•inem si, a• nebudem moct dĀ›lat nic jinĀ›? Bohu•el, i pĀ™es mé chronické ve•erní vy•erpání, je mĀ›j mozek stále schopný zpracovávat tisíce vĀ›cí – a to bĀ›hem tĀ›ch dvou minut, které mi vĀ›tšinou sta•í, ne• totálnĀ› padnu (=usnu). Musím si kone•nĀ› oholit nohy, už zítra. NemĀ›la bych se ještĀ› jít vy•urat? ZapomnĀ›la jsem vyplnit ty formuláĀ™e do školy. NemĀ›la jsem na tak kĀ™iĀ•et, jsem hrozná máma… Co udĀ›lám zítra k ve•eĀ™i? Doufám, •e malýho u• nebude bolet ouš jako ve•era v noci. Podepsala jsem •ákovskou? Maj hotový všechny úkoly? Ur•itĀ› nemám dost mlíka na zítĀ™ejší snídani. Mám nastavenej budík? ZapomnĀ›la jsem koupit brambory… NemĀ›•u ani uvĀ›Ā™it tomu, malýmu u• bude devĀ›t…Kam se ten Ā•as podĀ›l? Je mi dĀ›snĀ› horko… Zítra u• opravdu musím vyprat. Ven prší, zavĀ™ela jsem okýnka v autĀ›? Dostala ko•ka dneska najíst? NutnĀ› potĀ™ebuju voraz. Musím hned ráno od na ten dĀ›leĀ›itej email z banky. ChtĀ›la bych jednou dostat dĀ›ti do postele vĀ•as, abych jim mohla pĀ™eĀ•ist ještĀ› pohádku navíc. NemĀ›la bych pĀ™eci jen zavĀ™it to okno? Ach jo, mĀ›la jsem si jít lehnout u• pĀ™ed dvĀ›ma hodinama. bych mĀ›la ještĀ› vstát a dát prádlo, ráno to povĀ›sím... A pak kone•nĀ› usnu. Všechno, co se mi za ten den nepovedlo, co jsem nestihla, udĀ›lala Ā•i Ā™ekla špatnĀ›, je pry•. A vím, •e zítra to za•ne opĀ›t nanovo zas to nevydrĀ›ím a opĀ›t povolím, opĀ›t zaĀ™vu, opĀ›t nestihnu a všechny ty rodi•ovské chyby budu zas opakovat. nejsem dokonalá. Mám spoustu chyb, ale i spoustu vítĀ›zství. Asi si opĀ›t tento týden nestihnu oholit nohy, a všechno prádlo taky nestihnu vyprat. PĀ™íleĀ›itostnĀ› však pĀ™eĀ•tu další pohádku, i kdy• u• bu pozdĀ›. Okénka v autĀ› zapomenu sta•ená, kdy• bude pršet. DĀ›ti vyrostou. V obchodĀ› dám postupnĀ› do košíku ne jeden pytlík mrkve, ale dva, nebo• zapomenu, •e u• jsem tam jeden pĀ™edtím dala. Nikdy nebudu mít t hodin, abych stihla všechno, co chci. Ale teĀ• u• je to jedno, zítra za•ne nový den a já budu mít nové myšlenky, nové nápady, nové plány. Budu šĀ›astná, budu mít starosti, budu spokojena, budu se bát, budu se smát. Proto•e takový u• je •ivot maminek… NIKOLA, „maminka vlastní vinou“